

Marina Martori conversa amb Frederic Roda

El Frederic Roda és el meu mentor. Com a mínim, si hi ha algú que ho és o ho ha estat al llarg de la meua vida, és ell. Va ser el primer a creure en les meves habilitats professionals fa molts anys i gràcies a ell he après a estimar el teatre, des de fora, com a espectadora crítica i des de dins, com a productora, dramaturga i gestora.

“Som un país que ens agrada molt fer teatre”

Es un home especial. Valent. Coratjós. Toscut i imparable. Fins i tot en temps de crisi com l'actual és dels que no s'aturen mai i sempre barrinen noves coses. Fill, marit i pare d'artistes és un home de cultura i per això he vingut a veure'l, una tarda de dilluns calorosa als seus dominis, al carrer Ponent de Granollers on hi ha un teatre, una sala alternativa que em va robar el cor la primera vegada que hi vaig posar els peus, veient el Dani Pérez aviat farà 10 anys.

Fem les fotos mentre comencem a xerrar de coses. Em pregunta per la feina i per la novel·la i jo li pregunto per la programació dels pròxims mesos. Tant li fa el temps que fa que no parles amb el Frederic Roda, semblarà ben bé que seguïu una conversa que vau deixar aturada ahir mateix...

Dona'm el titular de l'entrevista, Fede

Dona... espera que haguem parlat primer.. ja el trobarem al final, ja el triarem... ara, parlem.

Doncs parlem... com està el Teatre de Ponent? Com esteu?

Vam obrir el 1998. Aquí a Granollers no hi havia cap teatre i eren temps de bonança. Èrem optimistes però, sincerament, no ens esperàvem, no ens imaginàvem pas on som. Estem contents. El Teatre de Ponent començarà la seva 14a temporada al setembre i això és un èxit i ens omple d'orgull.

No hi ha crisi aquí?

Sí. Oh i tant que sí. I la notem molt. Però el teatre sempre ha estat en crisi i per nosaltres fer, produir, oferir teatre en temps de crisi sempre ha estat possible. En sabem de fer teatre en temps de crisi. Som una sala alternativa, petita, que promou el talent emergent i els nous creadors i això és un risc. Són produccions petites que sempre han lluitat contra la crisi. En sabem.

Què vols dir que el teatre sempre ha estat en crisi?

El teatre és una activitat cara perquè és única. Cada vegada que es fa, cada funció és un moment especial, únic, és una maquinària que es posa en marxa cada cop. I a més, cada nova activitat d'oci que ha nascut al llarg dels segles, el cinema, la televisió, la ràdio, el 3D... cada vegada s'ha dit: "això matarà el teatre" però no ho ha fet... perquè el teatre té la màgia d'allò que és únic...

I no sempre és fàcil valorar-ho això. Hi ha països amb una tradició teatral molt sòlida. Aquí

Xavier Solanas

La entrevista es va fer on es debia: la platea del Teatre Ponent.

“ Jo, al principi, era molt reaci a tots aquests teatres i també al Teatre Auditori de Granollers. Ara penso que caldria treballar més encara en xarxa”

no. Som un país que ens agrada molt fer teatre, però no massa veure'l.

Ric. I li dic: ja tenim el titular de la conversa: som un país que ens agrada molt fer teatre. Entén el doble joc però el matisa.

Hi ha molt teatre amateur a Catalunya. Moltíssim. Fem molt teatre realment, a banda del tema simbòlic que això té... però no en veiem tant.

I la crisi... es nota a taquilla?

Sí. A la gent li costa més venir al teatre. La gent no està per festes. Mira... el teatre és un art artesà, és artesanía i requereix un esforç. El teatre requereix atenció. En contra del cinema que és més mastegat, el teatre necessita que

l'espectador estigui atent, que l'estimi i d'això, com a espectador, se'n pot prescindir. I també es nota la crisi en les ajudes de l'Administració Pública. Ara l'administració trontolla i les ajudes a cultura també. Molt. I que consti que tenim un conseller de cultura sensible al tema. El Ferran Mascarell coneix la idiosincràsia de les sales petites com la nostra i ell sempre ha dit que ho respecta i no ho retallarà més del mínim necessari. Sap que les sales petites tenen una funció d'exhibició i descobriment del talent jove, de la creació contemporània i que això és important.

I ho està complint?

Sí. De moment sí. Caldrà veure com s'ajusten encara els pressupostos definitivament, però sembla que sí. Que es valorarà la feina de projecció que es fa a les sales alternatives. Tot i això, amb les ajudes i la taquilla és molt difícil continuar. Nosaltres tenim la gran sort de tenir el projecte Teatre i Literatura i ens dona un important reforç.

Sé perfectament què és Teatre i Literatura. No en va n'he conegut moltes produccions com a espectadora i també com a gestora i sempre estaré d'acord amb el Frederic que és una iniciativa preciosa. En molts sentits. El projecte va néixer fa 10 anys i consisteix